

habetur dicta quest. 3. cap. ita corporis. & 14. quest. 6. c.
2. §. illud vero fidentissime.

Mandantem, dist. 1. cap. si quis iratus, cum cap. seq.

Posteros, si poena non solum crimen committenti, sed etiam ejus posteri lege specialiter imposita sit: hoc enim casu posteri quoque puniuntur, exemplo criminis laesa maiestatis, nisi posteri per foemina, non masculinam lineam descendant, cap. ubique, 4. de panis, in 6.

Non propulsantem injuriam, cum possit: nam & hic tenetur, dist. 83. in pr. cum co. sequentibus, item cap. confessio. items dist. 86. cap. facientis. item 23. q. 3. cap. non in inferenda. cap. qui possit. c. ab Imperatoribus. & cap. ult. item 23. quest. 5. cap. non pures, cap. non est. cap. qui virtutis. item 23. quest. 8. cap. preteres. item de sententia excommunicationis, in 6. cap. dilecta, 6. §. & quidem.

Accusari non debet de codem crimine absolutus, cap. de his, de accusationib.

Accusari non potest inimicus vel ejusdem amicus, cap. repellantur, de accusat.

Accusari potest matrimonium post ternam denuntiationem, si ante non constabat impedimentum, cap. cum in tua, qui marit. accusat. poss.

Accusari quis potest de diversis criminibus in eodem libello, c. licet, de accus.

UBI ACCUSARE LICEAT.

In loco, in quo crimen commissum est, regulariter reus accusandus ac puniendus est, cap. 1. de raptoribus, 6. qu. 4. cap. Paulum. §. revera. 3. qu. 6. in pr. cum cap. seq. & cap. ult. 3. quest. 9. cap. nec extra, 6. quest. 3. cap. placuit cap. ult. Nisi Papa permiserit alibi accusari, disto cap. nec extra. versio. salva tamen, vel cum alibi de criminis constare possit, vel si per appellationem, vel recitationem Judicis causa alio devolvatur, d. quest. 6. c. pulsatus. §. hoc autem. item si Episcopus accusetur, disto qu. 6. c. si quis, in princ. 3. quest. 5. c. accusatores. §. nullus. denique si reus alibi deprehendatur, c. 1. §. conservantes. de foro competente.

In Tempis, Coemeteriis & aliis locis Ecclesiarum, causa sanguinis agi non debent, c. cum Ecclesia, 5. de immunit. Eccles.

APUD QUEM ACCUSARE LICEAT.

Apud eum, cuius interest, accusatio instituti potest, cap. illa, 3. de accusat.

Apud Magistratum Ecclesiasticum accusatio publica non competit, c. in Archiepiscopatu, 4. de raptoribus.

Apud Stationarios accusatio non competit, 4. q. 4. c. nullus. §. si quis se, de accusat.

FORMA, ET QUEMADMODUM ACCUSATIO INSTITUENDA.

Admonitus præmittenda accusatio Prælatorum, 2. q. 7. c. accusatio. §. sed si quis. c. si quis erga.

Cum Causa cognitione circa perfonam: nam accusatoris, & accusandi causa præmittenda, d. q. 7. c. si qui sunt, c. querendum. c. accusatio. c. Clericos. c. criminationes, in princ. item 3. q. 4. c. si quis a vero, in fin. 3. q. 9. c. habetur. & c. dignum.

Per Epistolam accusatio non potest institui. Vide inf. in accusator.

Inscriptione accusantis interponenda. Vide inf. in accusat.

Accusatio in scriptis producenda est, ac legenda. 2. q. 8. in princ. cum c. seq. Contradicit d. quest. 8. cap. ult. in princ.

Cui respondet Gratianus ibid. §. sed Calixtus.

Subscriptione accusatoris interveniente, 2. qu. 8. c. ult. §. item subscribere.

In accusatione, denunciatione & inquisitione qualiter sit procedendum, habetur in e. licet, de simon.

Accusandum non est per rescriptum, sed viva voce, contra matrimonium, cap. a nobis qui mar. accus. poss.

ACCUSATOR unde dicatur, c. forum, 10. §. accusator. de verb. signif.

Accusare per alium non potest, neque per epistolam, 2. q. 6. c. si quando. 2. q. 7. c. criminationes, 1. q. 8. c. perscripta, in pr. 3. q. 9. c. absente. c. non oportet. c. habetur. c. qui accusare. c. dignum. c. absens. c. ult. item 5. qu. 2. c. relatum. 5. q. 3. c. in criminalibus. Fallit, si absentia causa per procuratorem reddatur. 5. qu. 3. in pr. cum c. seq. item de accusat. c. veniens. 15. §. idem vero ad iuum, item si accusator in illustri dignitate sit constitutus, 3. q. 9. c. absens. item si civili ex crimen agatur: puta si maritus uxorem de adulterio accuset, at ab ea separetur: cap. tua fraternitati, 5. de procurat. fallit denique, si per modum exceptionis crimen objiciatur, c. super his, 16. §. fin. de accusat.

Accusator custodiae similitudinem patietur, 2. quest. 8. c. quisquis.

Libelli inscriptione ab accusatore facienda, 2. q. 8. cap. quisquis ille. 3. q. 9. c. qui accusare. vers. inscriptione videlicet, 4. q. 4. c. nullus. §. inscriptione semper. §. in aliis. & §. inscriptione vero.

Quod fallit, si maritus uxorem de adulterio accuset: hic enim inscribere in crimen non tenetur, d. c. nullus. §. si maritus.

Item si de abigeatu accusatio instituatur, d. cap. nullus. §. abigeatu.

Item si per officiales crimen Præsidii nuncietur, dist. c. nullus. §. aliquando. vel si non per accusationem, sed per denuntiationem crimen defecatur, c. super his, 16. in princ. de accusat.

Denique si per modum exceptionis crimen objiciatur: quod probatur simul & distinguitur, d. c. super his, §. cum autem excipiendo.

Porro de modo & forma inscriptionis, item iis quæ designanda vel inscribenda sunt, vide 2. quest. 3. c. Paulum. §. omnis igitur, quest. 8. c. pen. items c. ult. §. quæ vero. & §. sed ei si aliud.

Ad formam etiam inscriptionis pertinet, ut accusator subscribat, vel alias pro eo, si literas nesciat, d. c. ult. §. item subscribere.

Denique si in crimen inscriptum non sit, vel non rete, rei nomen aboletur & ex intento repetendi reum potest sit, d. c. ult. §. quod si libelli.

Accusatori probandi onus incumbit. 2. quest. 7. c. si quis Episcop. & 4. q. 6. c. ult. quibus autem rationibus crimen probandum sit, paulo inferius inter officia Judicis, regul. 4. cum sequentibus docobitur.

Accusatore deficienti, nihilominus indicitur purgatio infamato, c. accedens, de accusat.

Accusatore deficienti, reus absolvitur, c. ut nostrum. Ut benef. Eccles. fin. dim.

Accusatoris iniusti poena, c. accusasti, de accusat.

De Accusatoribus, Calumniatoribus, Prævaricatoribus, & Tergiversatoribus. Vid. inf. unumquodq; verbum in sua litera. ACCUSATUS contumax coercetur per excommunicacionem. 4. q. 5. in princ. cum c. seq.

Accusatus apprehensus custodiendum, nisi reus judicio sit, vel de parendo juri satidate sit paratus, c. si Clericos, 15. §. fin. de sentent. excomm. in 6.

Accusatus non recipiendus, nec occultandus, d. c. 6. p. 3. nisi recipientes sint privilegiati ad recipiendum: sed reprobatur, c. unico, de privileg. in extrovg. Iosan. XXII.

Accusatus defendere se per alium in criminalibus non potest, nec per epistolam, 3. quest. 9. c. ult. 5. qu. 3. c. in criminalibus, in fin. & cap. ult. vers. excepto publico: quod fallit, si absens sit damnandus ad poenam: hoc enim causa quilibet potius pro ea verba faciens admittendus est, quam absens damnandus, d. q. 3. c. 1. si agorans. §. reor.

Item de accus. c. veniens, 15. §. idem vero. Item si illustris persona de injuriis accusetur, hæc enim per procuratorem se defendere potest, 3. quest. 9. c. absens.

Denuo

denique absentia causa per procuratorem reddi potest, de hac re dictum supra in Accusatore.

Accusatus suspendendus est interim ab officio suo, 2. quest. 4. c. accusat.

Accusato interdictum alienatio rerum Ecclesiasticarum, cap. prælatorum, de accusatione.

Accusatus de crimen & convictus deponitur, per modum vero inquisitionis convictus removetur, si est subditus, simpliciter: prælatus vero removetur ab administratione, cap. dilectus, eod. tit.

ACOLYTHI unde dicantur, dist. 21. c. Cleros. §. acolybi. & de officio, dist. 25. c. 1. §. ad acolythum, dist. 33. c. 1. §. deservientes.

De modo ordinandi acolythum cavitur, dist. 23. c. acolythus. Acolythus rem a Presbytero consecratam alii ne porrigit, dist. 24. cap. 1.

Acolythus uxoratus tonsuram portare non tenetur, c. Joan. de Cleric. conjug.

Acolythus uxoratus beneficium amittit Ecclesiasticum, cap. 1. eod. tit.

ACQUISITA ab Ecclesiastico post promotionem cedunt Ecclesiae post mortem, de success. ab intest. c. sed hoc.

ACTA Judicis non valent, nisi testibus juventur, c. cum a nobis. de testib.

Acta judicij temere violans non potest impugnare, cap. coram, de offic. & potest. Jud. deleg.

An ACTIO jure divino sit permissa, 14. q. 1. in princ. & 23. q. 4. ubi vindicta prohibetur: contrarium tamen concluditur, d. q. 1. c. 1. §. fin. cum duob. c. seq.

Actio litigiosa cedi ac emi prohibetur, c. ult. §. cum igitur, de alienat. judic. mutandi causa facta.

Actio Clericis & Monachis videtur deneganda, 14. qu. 1. in princ. cum c. seq. in princ. fallit si de damno vitando, non de lucro captando agant, d. quest. 1. c. 1. §. bis ita. item si non suo, sed alterius vel Ecclesie nomine agant, d. c. 1. c. aliud est, usque ad §. fin.

Actor non debet licere, quod reo non permittitur, c. non licet, 32. de reg. jur. in 6. nam favorabiliores sunt rei convertenti, quam actores, cap. cum sunt, 11. & c. in pari, 65. de reg. jur. in 6.

Actor non probante reus absolvitur, de caus. posse. & propr. c. cum Ecclesia.

Actor potest juramento probare intentionem, scil. in casu, c. super eo, de iis que vi met. caus. sunt.

Actor quando possit reum sub quo vult Judice convenire, vide in c. 8. 10. & 11. de for. competen.

Actor absente per contumaciam, lite non contestata partis adversæ testes recipiuntur, cap. causam, de dolo & consumacia.

Actor, nisi testibus & instrumentis deficientibus, non tenetur jurare, c. sicut confusudo, de probat.

Actor ab actione cadit, si juramentum calumniae praestare nolit, c. ult. de juram. calumn.

Actor ab accusatione non repellitur, quamdiu opposita excommunicatio sibi non probatur, c. except. de except. ACTUS legitimis conditionem non recipiunt, neque diem, c. agit, 50. de reg. jur. in 6.

ADAMUS natus est immortalis, de consecr. dist. 4. c. placuit igitur.

ADSCRIPTITIUS agrum, cui adscriptus est, deserere non debet, cap. indicatum, 3. de immun. Eccles.

ADVENA Probare debet ordinem antequam admittatur in ordinem susceptione, vel ulterius promoveatur, de Cler. peregr. non ord. can. inter quatuor.

ADVERSARIUS injuste fatigans condemnatur in expensis, c. ceterum. de script.

Adversarii gratia se committens non cadit ob hoc a jure suo, c. sane, de renunt.

Tom. II.

Adversarius per viginti dies est expectandus in causa, appellationis, c. 1. de appellat. in 6.

DE ADULTERIO, ET STUPRO.

DE ADULTERIS, ET ADULTERINIS.

Adulterans vir uxore adulteram dimittere non potest, c. significasti, de divort.

Adulteræ occultæ non est deneganda poenitentia, c. officiis, de pœn. & remiss.

Adulterer cum adultera post mortem viri contrahere potest, nisi fidem dederit de contrahendo, vel actu eam duxerit, & ante vel post, uxore ejus superstite, ipsam cognoverit, c. ve- niens. & o. si quis de eo qui dux. in matrim. quam per adul. poll.

Adultera separata sine spe conjugi manet, c. literis, de præumptr.

Adulterer virum repetere non potest, nisi & ipse sit adulter, c. constitutus, de convers. conjug.

Adultera poenitens reconcilianda est viro secundum Concilium, c. gaudemus, cum ibi nos. de convers. conjug.

Cum adulterinis filiis non faciliter dispensatur, c. per venerabil. qui fil. fin. legit.

Adulterini filii non sunt, qui ex muliere superducta in facie Ecclesia, ignoranter vivente prima, giguntur, c. ex tenore, eod. tit.

ADULTERII VEL STUPRI QUI ACCUSARE POSSINT.

Marito adulteræ imprimis accusatio competit, c. mari- tis, 4. de adulst. Nisi maritus ipse sit adulter, c. intelleximus, 6. de adulst.

Uxor adulteri accusatio adulterii non competit, 32. quest. 1. c. apud misericordem. §. hoc in mulieribus. cum seq. item q. 5. c. ult.

QUOS ADULTERII ACCUSARE LICEAT VEL NON.

Qui Adulterium commisit, 27. q. 1. c. nubendi. §. fin. item dist. 88. c. fornicari. definitio & differentia fornicationis, stu- pri, & adulterii traditur, 36. q. 1. c. lex illa. §. sed non omnis, cum seq. Sane omnis illicitus coitus definit adulterium esse, 32. q. 4. c. nemo. & 32. q. 5. c. illa autem. §. cum ergo. vers. ac enim ait. si quis tamē liberorum procreandorum non libidi- nis causa adulterium vel stuprum commiserit, accusari non poterat, 32. q. 4. in princ. & dixit. in princ. c. objiciuntur. sed exceptio reprobatur. d. q. 4. c. sicut satius. in princ. c. recur- ras. §. fin. vers. nec illorum. c. dicat aliquis. c. sic non sunt.

Coitus omnis extra legitimum matrimonium punitur, d. c. nemo. §. quicquid. & d. §. cum ergo.

Concupiscentia sola quoque punitur, de pœnit. dist. 1. c. si cui etiam, 32. q. 7. c. non solum. & si ob defectum vel sterilitatem uxoris cum alia concubuerit, accusari potest, 32. q. 4. c. sicut satius, in princ. si cum deformi vel paupere forni- catio sit commissa, 14. q. 6. c. ult. §. quomodo.

Si deprehensum in adulterio conjugem conjux retin

Nisi prior conjunx propter fornicationem dimissus dimis-
sive sit, 32. quest. 7. c. quemadmodum.

Qui per errorem putans suam esse uxorem, cum aliena-
rem habuerit, adulterii accusari non potest, 34. qu. 1. c.
i. virgo, q. fin. cum c. seq.

Si incestus crimen sit commissum, accusare licet, 36.
quest. 1. c. lex illa. q. incestus est.

Si Liberorum causa adulterium commissum sit, punitur,
ut sup. eod. in pr. in adulterium.

Si quis contra naturam luxuriatur, vel mares cum mari-
bus coierint, 32. q. 7. c. adulterii. c. offerbat. c. flagitia. c. usus.

Si cum Meretrice, aut alias ignominiosa muliere stuprum sit
commisum, punitur, d. c. 4. c. meretrices esse. & c. in eo.

Si quis ab alio repudiatam uxorem duxerit, vel si qua
repudiato nupserit, 31. q. 1. c. denique. q. prima auctoritas,
c. aliis probentibus. vers. vel proper notam. Nisi infamis
pro se non pro aliis velit postulare, dict. cap. infames. q.
aliis enim omnes. item nisi pro parente, patrono, liberis,
fratre & aliis hujusmodi personis conjunctis postulare velit,
dict. q. aliis enim omnes, vers. & pro personis. & d. c. infames.
q. permittitur, denique nisi infamis in integrum sit restitu-
tus, dict. q. aliis enim omnes, vers. nisi in integrum restitutionem.

Si per vim aliqua stuprum, vel adulterium sit passa,
accusari non potest, nisi vim passa non exclamaverit, 34.
q. 1. c. non. satis. q. legat libros.

Amor uxoris immodicus, & libidinosus punitur, 32. qu. 4. c.
origo. c. recurrat. q. fin. c. in eo. q. fin. & c. liberorum, in princ.
FORMA ACCUSANDI DE ADULTERIO, ET QUEM-
ADMODUM ACCUSATIO FIAT.

Juramento accusatoris interveniente, 35. q. 6. c. si duo.
q. fin. cum. c. seq.

Confessio alterutrius non probat contra alterum, quoad
ponam, sed quoad purgationem indicendam sufficit: c.
significasti, 5. de adulterio, 2. qu. 5. c. interrogatum.

Probatio incestus requiritur, 35. q. 6. c. si duo, in pr.
Poena. Vide in loco de poenis, in litera P.

DE ADVOCATIS, ET POSTULANTIBUS.

Advocati confessio non revocata praedictat domino suo,
c. cum causam. de appell. c. olim, de censibus.

Advocatum potest dare Judex requisitus, c. ex literis,
de officio jud.

Et advocatus a Judice sic datus non potest recusari per
partem, quia Judicis sit domesticus. Ibid.

Postulare quid, 3. q. 7. c. infames. q. est autem.

ADVOCATI QUI ESSE POSSINT, ET POSTULARE.

Advocatus aduersus eum, pro quo ante postulavit, in ea-
dem causa postulare quis prohibetur: nisi cum ante contra
patrem pupilli postulasset, postea tutor filii factus ratione sui
officii pro pupillo postulet, 3. q. 7. c. infames. q. si contra.

Advocatus fisci contra fiscum postulare non prohibetur,
excepta causa, in qua fisci advocatus fuit, d. c. infames.
q. quoniam illi.

Qui cum Bestiis pugnavit, vel operas suas, ut cum
bestiis pugnaret, locavit, prohibetur, d. c. infames. q.
similiter. vers. vel qui operas.

Clerici & Monachi postulare prohibentur, 5. q. 3. cap.
ult. item de postulando. c. 1. c. ex parte 2. & c. ult. Nisi
propriam causam persequantur, d. c. 1. vers. nisi propriam
causam. d. c. ult. vers. nisi pro se ipso. item nisi Ecclesia
causam defendant. d. c. 1. vers. vel Ecclesia sua. & dict.
cap. ult. vers. vel Ecclesia sua. item nisi causam conjuncti
defendant, d. c. ult. vers. pro personis conjunctis. item nisi
miserabilium causam defendant, d. c. ult. vers. aut misera-
bilibus. item. distinct. 87. c. 1. cum cap. seg. denique nisi in
judicio publico. 5. q. 3. cap. ult. vers. excepto publico.

Cæcus advocatus esse nequit, 4. q. 7. c. infames. q. nam
at premisimus. vers. vel proper casum.

Exceptione postulans & postulatione submovetur. d. q.
qui adversus es.

Excommunicati postulare non possunt, c. intelleximus,
7. de judicis c. determinamus, 8. de sent. excom. in 6.

Fœmina postulare non potest, d. c. infames. q. aliis pro-
hibentur, c. 2. de judicis, in 6. Nisi fœmina pro se velit
postulare, qua exceptio non habet locum, si monialis pro
se velit postulare, d. c. 2. q. ceterum fœminæ. c. unic. q.
porro ne moniales, de statu regularium, in 6.

Hæretici postulare non possunt, de penitentiis, dict. 1. c.
nemo vel in foro.

Honoratus urbis Romæ postulare permittitur, 3. q. 7. c.
infames. q. apud. urbem.

Infamibus postulare prohibitum, d. c. infames, in princ.
& aliis probentibus. vers. vel proper notam. Nisi infamis
pro se non pro aliis velit postulare, dict. cap. infames. q.
aliis enim omnes. item nisi pro parente, patrono, liberis,
fratre & aliis hujusmodi personis conjunctis postulare velit,
dict. q. aliis enim omnes, vers. & pro personis. & d. c. infames.
q. permittitur, denique nisi infamis in integrum sit restitu-
tus, dict. q. aliis enim omnes, vers. nisi in integrum restitutionem.

Minoribus septendecim annorum postulare interdictum,
d. c. infames. q. nam ut premissimus. Quod excluditur ad
Minores viginti quinque annis, cap. qui generaliter, 5. q.
fin. de procuratoro, in 6. sed fallit in causis beneficialibus
& ceteris spiritualibus, in quibus majori quatuordecim
annis postulare permititur, c. ult. de judicis, in 6.

Monachus advocatus esse non potest. Vide supra eod. in
Clerici.

Moniali ne pro se quidem postulare permittitur. Vide
supra eodem, Fœmina.

Qui Procuratorem dedit, ob id postulare, & causæ suæ
ad eam non prohibetur, c. 2. in fine, de procuratorib. in 6.

Prohibitum postulare advocatus esse potest pro se, non
pro aliis d. c. infames. q. his personis. item si non sponte,
sed necessario fungatur officio, d. c. infames. q. his per-
sonis. vers. nisi forte & q. omnes. item pro parente, pa-
tronio, aliisque similibus personis postulare potest, dict. c.
infames. q. permittitur. & q. nurus. Fallit tamen, si affines,
pro quibus postulare permittitur, esse desirant, d. c. infam-
es. q. adiutoriae. alias si prohibitus postulare contra fe-
cerit, poena postulanti statuta est, de pœn. dict. 1. c. qui-
cunque.

Surdo postulare prohibitum, d. q. nam. ut premissimus.

OFFICIA ADVOCATORUM, ET JURA.

Advocati ne cui patrocinium denegent, cavetur, 3. q. 7.
d. cap. infames. q. si quis vero commonitus.

Honoraria exigere, & accipere advocati non prohiben-
tur: quod fallit in Clericis advocatis, 15. qu. 2. in princ.
cum cap. sequente.

Pacifci cum cliente non debent advocati, d. c. infames.
d. q. præterea. Ne de quota litis pacificantur, d. cap. in-
fames. q. arcentur etiam.

Ut ratione, non probris certent, cavetur, d. cap. in-

fames. d. si quis adeo.

Ne ex industria item protrahant, cavetur, dict. cap.
infames. q. præterea non licet, in fine.

Advocati & Procuratores jurabunt, quod injustam cau-
sam non suscipient, nec sovebunt, & in causa quacunque
non plus accipient, quam 20. libras Turon. c. procura-
tor, 20. de postulat. Gregor. in Novell. cap. 1. Poena facien-
tes contrarium est hæc: Receptor punitur restituzione, &
officii privatione, advocati per triennium, procuratores
puniuntur in perpetuum, Gregor.

Advocatus non habentibus dandus, c. 1. de officio Judi-
cis, 3. q. 7. c. infames. q. si vero in uno. & q. si quis autem

EQUITAS Mater justitiae, 25. question. 1. & 26.

ETAS si quem seniorem faciat, non vita, graviter incre-
pandus est. 2. q. 7. cap. 28.

AFFECTUS non sufficit, nisi sequatur effectus, ubi ex ne-
cessitate opus est facto. c. 1. de eo qui miri. in poss. rei serv.

Effectus malus culpatur, licet non sequatur effectus, c.
adolescens depon.

AFFINITAS contrahitur per coitum fornicarium, can. per
tuas de probat.

Affinitas nulla est inter consanguineos viri, & uxoris.
c. quod super his, de consang. & affinit.

Affinitas superveniens sponsalia futura solvit. c. super eo,
de consang. & affinit.

Affinitas caufala ex copula illicita rumpit sponsalia præ-
cedentia, & privat facultate contrahendi matrimonium.
c. ex literis, de eo qui cognovit. consang. uxori.

Affinitas iniqua non nocet ignoranti, c. 2. & 11. eod.

Affinitas prohibet abstinere a consanguineis uxoris, si-
cut a propriis. c. 1. de consang. & affin.

Affinitas tertium genus hodie sublatum est, c. non de-
bet, eod.

Affinitate non obstante, permittitur neophytis conversis,
ut stent cum relictis fratrum suorum, sed non permitti-
tur postea de novo contrahere cum illis. c. Deus qui, de
divor.

AFFLICTIO non est addenda afflito, c. ex parte, 5. de
Clerico agrotante. Nec flagellatis, 7. q. 1. c. 2.

AGERE non potest, qui exceptione, vel replicatione im-
peditur c. 3. de except.

ALEÆ, & taxillorum ludis non ludent, & nec interfici
Clerici, c. Clerici offic. de vit. & honest. Cler.

Remotam rem alienare licet, d. cap. terrulas, vers. aut
longe postas.

Ususfructus tantum rei Ecclesiasticae alienari potest. 10.
q. 2. c. si œconomus. cum c. sequente. quod fallit Clem. 1.
de rebus Ecclesiæ non alienandis.

IN QUOS ALLENATIO PERMITTATOR, VEL NON.
Si Dispensatoribus Ecclesiariis Liberis eorum, Co-
gnatis vel Affinitibus alienatio sit facta, non valet, c. cum
Clerici. 11. de censibus, 10. q. 2. c. hujusmodi. q. quibus-
cunque 16. question. 1. c. in canonibus. q. generaliter.

Si peregrinis necessitate exigente largitio sit facta, valet,
16. qu. 1. c. possessions. & cap. ult. in princ.

Servo Ecclesiæ si quid Episcopus a se manumisso dona-
rit, valet. Quod probatur & distinguuntur d. q. 2. si quos
de servis.

OB QUAS CAUSAS PERMITTATOR.
Ob æs alienum urgens res Ecclesiastica potest alienari.
Quod probatur certo modo, 10. q. 2. cap. hoc jus, in princ. 17.
q. 4. cap. nullus res.

In alimoniam pauperum alienatio valet, 12. qu. 2. cap.
gloria. c. aurum.

In fabricam Ecclesiæ donatio facta valet. Quod probatur,
& distinguuntur, 16. q. 4. cap. quæ sunt.

Si miserationis intuitu servi Ecclesiæ manumittantur,
valet manumissio, 12. q. 2. cap. cum redemptor.

Propter redemtionem captivorum res Ecclesiæ alienari
valet, 10. qu. 2. cap. 1. in fine. 12. qu. 2. cap. Apostolicos,

in princ. vers. excepta causa. cap. & sacrorum. cap. sicut omni-
no. c. aurum. ut & propter redemtionem terræ sanctæ, c.
ult. q. fin. de vero.

Item si Religionis intuitu res Ecclesiastica monasterio alien-
etur, valet, 12. q. 2. cap. Episcopus. c. ult. & q. 5. quia, Joan. 16.

q. 1. c. possessions, vers. aut monasteriis. quod fallit; si id quod
religionis intuitu alienatur, quinquagesimam vel centesimam
partem rerum Ecclesiæ exceperit, 12. qu. 2. c. pœn.

Si pro remuneratione obsequii datum sit, valet, d. q. 2.
c. quicunque c. Ecclesiasticis, 16. qu. 2. c. possessions, vers. nisi
forte. Nisi in perpetuum pro remuneratione res immobilis
data sit, d. cap. possessions. vers. sic tamen ut hæc. & d. qu. 1.
c. predicator. q. illud autem.

QUIBUS MODIS PERMITTATUR, VEL NON.
Donatione, vide supra eod. in loco comm. In quos.

In Emphyteusin dando res Ecclesiastica alienari potest certo modo, 10. qu. 2. cap. hoc jus. §. perpetua. Contradicit, c. nulli licet, 5. §. alienationis. vers. & emphyteuticum perpetuum. c. ad audientiam, 9. de rebus Ecclesie alienandis. c. hoc consulit. 2. §. non concedendo, eod. tit. in 6. extravg. comm. unica.

c. ad audientiam, 9. de rebus Ecclesie alienandis. c. hoc consulit. 2. §. non concedendo, eod. tit. in 6. extravg. comm. unica. Si Episcopus solus alienationi consenserit, non valet, 17. q. 4. c. in venditionib. §. etiam.

Si Confuetudo vel Statutum loci alienationem permittat, valet. Quod probatur certo modo, d. c. 3. vers. & illius terra confuetudo. Nisi constitutio loci laicorum sit, c. ult. de rebus in pr. vers. necnon infederationem, eod. tit. Contradicit item 10. qu. 2. c. de precariis. admittitur tamen in terra non fertili & de sylvis extirpata, c. ad aures, 7. d. tit. item admittitur in rebus solitis in emphyteusin concedi. vers. necnon infederationem. si tamen emphyteuta biennio continuo non solvet canonem: hoc casu emphyteusin potest revocari, d. §. perpetua, vers. qui rem. item si emphyteuta rem fecerit deteriorem: nam & tunc revocari potest, d. §. perpetua. vers. qui rem fecerit.

Locari potest res Ecclesiastica ad tempus, c. vestra, 2. de locato & conducto. Quod coactatur in triennium, extravagant. comm. unica, in princ. vers. locationem & conductonem, de rebus Ecclesie alienandis. item Ecclesie laicus locari non possunt, cap. secundum, 6. in fin. ne Clerici vel Monachis secularibus negotiis.

Permutatione quoque res Ecclesiastica alienari potest. c. r. de rebus Ecclesie alienandis. cap. ad q. 6. de rerum permut. 10. quest. 2. hoc jus. §. sibi invicem. quod etiam verum est, si Imperio vel Imperatori res Ecclesiastica sit permutata, cap. 1. de rerum permut. 10. q. 2. c. hoc jus. §. sed & permutare. non tamens spirituale cum temporali permutari potest, cap. ult. de rerum permut.

Si longi temporis Præscriptione alienatio sit firmata, non valet, d. §. contractus autem. vers. nec præscribendi etiam. Restitutione rei oblata ei, quem professionis ponuit, seu alias beneficio privatur, res alienari potest, 17. qu. 4. c. hanc & go. §. sed norandum. & c. quod ad te, 3. §. fin. de Clerici conjug. quod etiam verum est, si oblata ei, qui postea filios est fortius, restituantur, 17. q. 4. c. ult. §. quam laudabile.

Si Clericis in stipendum datum sit, valet, 12. qu. 2. c. sepe fit.

Per Transactionem res Ecclesiastica alienari potest, c. statuimus, 2. c. contingit, 3. de transactionibus. Nisi sine confessu Prælati vel superioris facta sit transactio, d. c. 2. vers. de afferens Episcopi. c. veniens, 8. eod. tit. ipsi tamen transigens dum vivit, nihilominus obligatur, d. c. 8. vers. ne passa inter alios. c. de cetero, 5. eod. tit. item Clerici de beneficio inter se transfigere non possunt, cap. constitutus, 4. d. tit. c. cum pri. dem, 4. de partis. c. non sine, 2. de arbitris. mediatori tamen transactio ista notet, c. ex literis, 6. de transactionibus.

Altare, ad cuius honorem Ecclesia est consecrata, si mota est mensa superior, cum Ecclesia reconsecratur, c. proposuisti, de consecr. Ecclesie.

Altare non reconsecratur, si aliquod addatus non consecratur: quia sacrum trahit ad se non sacrum, c. quod in dubiis, de consecr. Ecclesie.

Altare, ad cuius honorem Ecclesia est consecrata, si mota est mensa superior, cum Ecclesia reconsecratur, c. proposuisti, de consecr. Ecclesie.

Altaris reconsecratio non cogit Ecclesiastica reconsecrari, c. quod in dubiis, eod. tit.

Altaria plura potest Episcopus simul una die consecrare, c. cun sis, eod. tit.

Altaria sine permisso Episcopi non sunt erigenda, de consecr. dicit. 1. nullus Presbyter.

Altaria superflua sunt destruenda, d. dist. 1. cap. Ecclesie in fin. Ut & ea quæ sine Sanctorum reliquiis sunt instituta, d. dist. 1. c. placuit.

AMISSIS, Quibus modis acquitimus, iisdem in contrarium actis amittimus, c. 1. de R. J.

ANCILLA, si nescitur, post contractum matrimonium repudiari potest, nisi ipsam cognoverit postquam scivit, cap. proposuisti, de conjug. serv.

de ANIMA, Clem. 1. §. porro doctrinam, de summa Trinitate, 32. q. 2. cap. quod vero. §. hic de anima. c. Moyses. de penit. dist. 1. c. resuscitatus, dist. 2. c. illa anima.

ANIMUS, Diversitatem corporum diversitas sequitur animalium, c. quia diversitatem, 5. in princ. de concessione praebenda.

ANNULIS non utantur Clerici, nisi quibus competit ex officio, c. Clerici, de vita & honest. Cleric.

Per Annulum potest Episcopus Clericum investire, cap. cum olim, de sent. & re judic.

Annulus delatus signum est matrimonii contracti, c. illud quoque, de presumpt.

ANTEQUAM dictio non semper implicat, cap. quod dicatur, 4. de verbis significat.

de ANTINOMIA concilianda ex causa, tempore & loco, habetur, dist. 29. in pr. cum tribus c. seq. dist. 30. in pr. dist. 31. c. si laicus. §. quod autem. cum c. seq. dist. 31. in pr. cum c. seq. & c. penult. §. si quis igitur

Antinomia canonum ita conciliatur, quod ejus Concilii sententia tenenda est, cuius antiquior & major est authoritas, dist. 50. c. domino. §. in fine autem, 33. q. 2. c. hoc ipsum. §. in fine autem. cæteras leges videtur, dist. 19. c. in canonibus, dist. 20. c. 1. cum c. seq. 11. q. 3. c. qui resistit.

ANTISTES, dist. 21. cap. Cleros. §. antistes. de APOSTATIS coercendis, cap. a nobis. §. de apostatis.

DE APPELLATIONIBUS.

Appellationis usus, 2. qu. 6. in princ. cum c. seq. & c. cum speciali, de Appellat.

Appellatio non excusat aliquem a perjurio, cap. brevi, de jure jurando.

Appellatio non tuerit aliquem in notorio delicto, cap. que not. de appellat.

Appellatio admittitur in parvis, sicut in magnis, ibid. Appellatio fraudulenter facta non valet, c. suggestum, eadem titulo.

Appellatione eximitur quis a potestate sui ordinarii, c. directe, eod. tit.

Appellatio generalis non admittitur, c. 2. eod. tit.

Appellatio ante litis ingressum dicitur provocatio, non appellatio, c. cum sit Romana, & c. constitutus, eod. tit.

Appellatio in dubio deferendum est, cap. sacro approbanie, de sent. excommun.

Appellatio alterius qui non defert, nec suæ deferendum est, c. an sit, de appellat.

Appellatio partis adversæ non obstante, absolvitur quis, cautione præstita de justitia obtemperando, cap. qua fronte, de appellatio.

Appellatio unius valet omnibus, cum plures gravantur, c. una sententia, de appellat.

Appellatio non tenet in his, quæ dilationem non capiunt, c. qua fronte, eod. tit.

Appellatio in omnibus articulis commissionis interdicta intelligitur, si in uno interdicatur articulo, c. secundo requiritur, eod. tit.

Appellationis articulo prætermisso, potest coram Judice a quo litigari, non obstante appellatione, c. cum teneamur, eod. tit.

Post appellationem delinquens, punitur ab ordinario, non obstante appellatione, c. 22. de appellat. Neminem enim tuerit in sua nequitia appellatio. c. ad nostram, eod. tit.

Appellatio licet sit remota de principali, appellatur tamen super quæstionem incidente, c. cum teneamur, eod. tit.

Qui APPELLARE POSSINT.

Alius quam qui condemnatus est vel qui, egit, appellare non potest, c. cum inter. 16. de Elect. 2. q. 6. c. non soler, in princ. Nisi alterius interfir, hic enim ratione sui interesse agere vel appellare non prohibetur, c. ult. §. fin. ut liceat.

Absens per contumaciam, si condemnatus est, non potest appellare, 2. q. 6. c. sunt etiam, 24. q. 3. c. de illitependente nihil innovetur, in 6. cum super 17. de re jud.

Non tamen ad transmarina Concilia appellatur, d. c. presbyteri. vers. ad transmarina, & d. c. placuit. vers. ad transmarina, ubi additur exceptio hæc: nisi Papa appetetur.

ante definitivam sententiam appellaverit, probatur & distinguitur Clement. 1. de dolo & contumacia. Item si ideo non adfuit, quod dicat se libellum Principi dedisse, & ejus expectare responsum: sed reprobatur hoc, 2. qu. 6. cap. non solent.

Adiens de attentatis post appellationem interpositam, alium Judicem, quam appellatum, non post appellare, cap. sollicititudinem, 54. de appellat.

Qui admittere nolit ante appellationem sui adversarii, in eadem causa appellare ipse non potest, d. c. an si, 42. vers. quod cum in eo qui, & c. constitutus, 23. eod. tit. c. bone memorie, 23. §. dein inquireret, de electione.

Aperiens acta causa sigilla violando appellare non potest, cap. cum olim, 33. dist. tit.

Si appellans post appellationem nonnulla contra appellationem attentaverit, ad appellationem non admittitur. c. an sit, 42. de appellat.

Ne Clericus laicum Judicem appellat, 21. q. 5. in princ. cum seq.

Confessus appellare non potest, vel si causa sit manifesta, cap. cum speciali. 61. §. porro de appellat. cap. Romana, 3. §. si autem post. eod. tit. in 6. c. 2. q. 6. cap. quicunque.

Qui deseruit antea appellationem ab alio gravamine factum, nihilominus appellare potest, cap. directe, 39. de appellat.

Qui juravit, quod sententia velit stare, appellare non potest. cap. qu. 21. de appellationib. Nisi sententia excedat limites jurament & licita promissionis, c. ad hoc, 20.

Laicus Ecclesiasticum Judicem appellare potest, 2. qu. 6. c. omnis.

Nisi Officialis a suo Judice ob male gestum officium fuerit condemnatus, non potest appellare, 3. q. 6. c. ei qui appellat. §. nulli quoque.

Qui renunciavit appellationi, vel item coram Judice, a quo appellaverat, postea prosecutus est, non potest appellare, c. gratum, 20. §. fin. de offic. deleg.

Appellare quis potest pro parochianis, cap. ad audiendum, de appellat.

Appellare non potest de crimen notorio accusatus, c. licet, de offic. jud. ordin. Ut nec is, cui indicitur purgatio super infamia, nisi modus excedatur, cap. quod ad consultationem, de sent. & re jud.

A QUIBUS, ET AD QUOS APPELLARE LICEAT,
VEL NON.

Ab arbitris delegatorum a Papa judicem Papa appellatur, o. ab arbitris. 11. de offic. deleg. in 6. Nisi ex compromisso arbitri sumptus pronunciaverit. Quod probatur & distinguitur, 2. q. 6. c. a. judicibus. cum. seq. c. si quis Episcop. §. arbitrari tantum. Potest tamen a compromissario appellari: si in ordinarium vel delegatum Judicem fit compromissum, d. c. a. judicibus. vers. ab his eti si arbitri. item si non omnes, in quos est compromissum, judicaverint, dist. quæst. 6. c. sane si ex consensu partium. denique si non sponte, sed jure cogente in arbitris fit compromissum, cap. ab arbitris, 11. de offic. deleg. in 6.

Ab auditore seu Subdelegato an provocetur, vide cap. super, 27. §. verum cum totam. & §. ejus ergo, de offic. deleg.

A Capitulo ad Episcopum appellatur, sed distinguitur, c. a. collat. 11. de appell. in 6.

A Civili Judice Papa non appellatur, nisi sit de temporali jurisdictione Ecclesiæ, c. si duob. 7. §. fin. de appellat. A Compromissariis appellare licet, vide supra eod. ab Arbitris.

A Concilio Provinciali appellatur Primas, 2. q. 6. c. placuit, 6. q. 4. c. si inter, 11. q. 4. c. presbyteri.

Non tamen ad transmarina Concilia appellatur, d. c. presbyteri. vers. ad transmarina, & d. c. placuit. vers. ad transmarina, ubi additur exceptio hæc: nisi Papa appetetur.

A De-

A Delegato Judice appellatur Delegans, c. super questionem, 27. q. fin. de offic. jud. deleg.

Etiam si datus sit remota appellatione: nimurum si fuerit a dante alii delegata, c. pastoralis, 28. q. præterea, de offic. delegati. Vel cum duobus causa delegata esset, ne ab iis appelletur, unus alteri ex iis vices suas commisit, c. super, 27. q. si vero, d. tit.

An ab Episcopali liceat appellare, 11. quest. 1. c. omnes istaque, in princ. Et ordinari ab Episcopo Archiepiscopus appellatur, c. Romana, 3. q. debet autem, de appellat. in sext. Nisi communis consensu comprovinciali Episcoporum sententia sit lata, 6. q. 4. c. si metropolitanus, cum c. seq.

Ab executori appellare non licet, nisi modum excedat, c. novit ille, 43. de appellat. c. quod ad consultationem, 15. q. fin. de re judic. 2. q. 6. c. ult.

Ad Hæreticum appellare non licet, vel ad eum, qui non est Fidei catholicæ, 2. q. 6. c. catholicus.

A judice ita dato, ne ab eo appelletur, appellare non licet, c. pastoralis, 53. in princ. de appell. c. 1. de re scriptis. Nisi specialis aliquis casus a jure fuerit exceptus, d. c. 53. versic. quæ a jure non indulgetur expresse. Et quamvis appellatio executionem sententiae hoc casu non impedit, tamen nihilominus gravamen appellantis per Judicem appellationis poterit emendari, d. cap. 53. vers. sed si appellans fuerit.

Item a tali Judice appellatur, si appellans privilegium habeat appellandi. Sed reprobatur, d. cap. 1. de re scriptis.

Item si alius, quam cui Judex datus est, ob suum interesse appellat: nam potest, cap. super eod. 15. de offic. deleg.

Item a tali Judice appellari potest, si sententia manifestam continet iniquitatem, c. inter ceteras, 9. de re judicata.

Præterea si cum plura essent negotia, quibus Judex datum est, alia eorum praecedat clausula, appellatione remota, alia eam sequantur: hoc enim casu clausula illa ad frequentia non videtur pertinere, cap. inquisitioni, 71. de appellatione. Nisi negotia sint concreta, d. cap. 71. versic. si sunt plura negotia se minime contingentes. & cap. secund. 41. in princ. eod. tit. Vel si clausula hæc, Appellatione remota, in fine literarum fuerit repetita: tunc enim a nullo appellare licet, dict. c. 71. vers. nisi forte in fine.

Item adversus Judicem datum, appellatione remota, recursus potest objici, cap. postrem. 36. dict. tit. Ut & exceptio loci non ruti, si appellans ad locum non satis turum in jus vocetur, cap. ex parte, 47. eod. tit.

Legatus Papæ omisso medio adiri, vel appellari potest, cap. 1. de officio legari.

A Metropolitano ad Synodum provocatur, 6. qu. 9. si metropolit.

Ab Officiali generali Episcopi non appellatur Episcopus, sed Archiepiscopus, c. non putamus, de consuetudine, in 6. c. Romana, 3. in princ. de appellat. in 6.

Ad Papam omisso medio appellatur, 2. qu. 6. cap. si quis vestrum, c. omnes. cap. ad Roman. c. si quis putaverit, c. ad Roman. cap. ideo huic. c. decreto. c. qui se scit. c. arguta. c. si quis putaverit. c. ideo huic. cap. quoties, 3. quest. 6. c. accusatus. & de Appellationibus. c. si duobus, 7. in princ. Nisi consuetudine aliter observetur, c. Romana, 3. q. ab Archidiaconis. vers. nisi aliud. de appellat. in 6.

A primatu regionis non appellatur, 6. qu. 4. cap. si inter, q. fin.

A Pari par Judex non appellatur, 2. quest. 6. cap. anterior, q. illo videlicet.

A Subdelegato ad priorem delegatum appellatur, si delegatus alii non ad subdelegantem causam subdelegaverit, quod probatur sub conditione, dict. c. super questionem, 27. q. porro. & q. si vero, in fine, de offic. deleg. Nisi subdelegans aliquid sibi de jurisdictione reservaverit: hoc enim casu subdelegans est appellandus, d. q. porro. & d. c. 27. in pr. vers. ipse nonque respondit. & q. ejus ergo. & c. cum te consulente, 18. de appellat.

A sententia medio tempore a Papa confirmata appellatur, c. bone memoria, 3. de confirmat. utili.

A sententia in causa criminali appellare licet, 2. quest. 6. c. liceat. item. c. cum sit Romana, 5. q. fin. de appell.

A sententia exigua cause permissa appellatur, cap. de appellationibus, 11. de appellat.

cod. tit. item c. si delegatus, 7. q. fin. cod. tit. in 6. item & alio casu a subdelegato ad delegantem appellatur, si ex tribus delegatis duo vices suas non in totum subdelegaverint: hoc enim casu tertio delegato cum duobus subdelegatis cognoscatur: sed non ad subdelegantem, sed ad delegantem provocatur, c. si duo, 3. d. tit. de officio delegati, in 6. Item si subdelegans excommunicatus, vel mortuus sit. cap. si is cui, 10. dict. tit. vel si subdelegans negetur habere jurisdictionem: his enim casibus omisso subdelegante ad delegantem appellatur, cap. si a subdelegato, 14. eod. tit.

A quibus Actibus APPELLARE LICEAT, VEL NON.

Si Apertura testamenti concessa sit, non appellatura tali sententia, c. ult. q. si quis erat auctor, de appellat.

Ab appellatione non admissa provocare licet: ut si Metropolitanus a provinciali Episcopo appellatus, appellationem suscipere nolit, ad Synodum provocare licet, 6. qu. 4. c. si metropolitanus.

A citatione ad locum non tutum licet appellare, etiam contra Judicem datum cum clausula, appellatione remota, cap. ex parte, 47. de appellat.

A correctione regulari non appellandum, nisi modus exceatur, c. reprehensibilis. & c. 22. de appellat.

A criminali sententia appellatur. Vide inf. eod. in Sententia.

A decreto perpetuo non appellatur, c. 29. de appellat.

Ab exigua rei sententia appellatur. Vide in Sententia, infra codem.

Ab exceptione rejecta appellare licet, ut si cui exceptio, ne ultra duas diætas in jus vocetur, auferatur, c. olim, 7. de exceptionibus. item si exceptio non sufficiens mandati, vel litis pendente per interlocutoriam sit rejecta: ab hac enim interlocutoria licet appellare, cap. significavit, 48. de appellationibus. Item si exceptio rei petita in libello non designata per interlocutoriam fuerit rejecta, cap. significabit, 49. d. tit. variatum fuit hic a Pontificibus: nam talis exceptio reprobatur, cap. cum sit, 5. q. si vero, cap. super eo, 12. in pr. de appellationibus, 2. quest. 6. c. qui scit, q. fin. c. non ita. & c. si quis. alias admittitur, si causa rationabilis coram Judice, a quo ante sententiam appellatur, non fuerit ab appellante expressa, c. ut debitus, 19. de appellationibus. cap. Romana, 3. q. cum autem, eodem titul. in 6. Juxta hanc distinctionem intelligentiam videtur, c. ultim. de dolo, & contumacia, in 6.

A fiscalis negotii sententia non appellatur, c. ult. q. quoties etiam, de appellat.

A gravamine omni appellare non licet, si generalis sit appellatione de omni gravamine, tam præsenti, quam futuro, c. inter cetera, 2. de appell. Nisi generalis appellatio restricta sit ad certam causam, cap. consuluit, 18. eod. tit.

A gravamine sublatu non licet appellare, c. cum cessante, 60. d. tit. & c. si a judice, 10. q. fin. eod. tit. in 6.

Ab interlocutoria appellare licet, vide supra in eodem in exceptione exempli gratia, ut si Judex questionem habendam interlocutus sit: ab hac enim interlocutoria potest appellari, dict. cap. non solent. q. ante sententiam.

A possessione scripto hæredi decretu non appellatur, cap. ult. q. si quis etiam auctor, de appellat.

A possessione momentanea decretu non appellatur, 2. q. 6. c. ult. q. de possess. c. ad hoc, 37. de appellat.

A probatione exceptionum adversus testes denegata appellare licet, c. ex parte, 7. de testibus.

A sententia conditionali appellatur, cap. præterea, 40. de appellat.

A sententia medio tempore a Papa confirmata appellatur, c. bone memoria, 3. de confirmat. utili.

A sententia in causa criminali appellare licet, 2. quest. 6. c. liceat. item. c. cum sit Romana, 5. q. fin. de appell.

A sententia exigua cause permissa appellatur, cap. de appellationibus, 11. de appellat.

A Sententia in causa fisci vel tributarie functionis non appellatur, d. c. ult. q. quoties etiam, de appell.

A Sententia interdicti non appellatur, cap. ad hoc, 37. de appellationibus.

Appellari non potest contra convenientem, qui imprætrat literas appellatione remota, cap. prudentiam, de mutat. pet.

DE FORMA APPELLATIONIS, QUOTIES ET QUEMADMODUM APPELLANDUM.

Bis in eadem causa, c. sua nobis, 65. de appellat. 2. quest. 6. c. si autem, in princ. & q. unde in septimo.

Contra id, quod perpetuo Edicto decreatum est, non appellatur, c. consuluit, 29. de appellationibus.

De Forma appellandi agitur, 2. q. 6. c. post appellatio-

rem, q. forma vero.

Frustratorie appellare prohibitum: quod verum, si appellatio manifeste sit Frustratoria, c. pastoralis, 53. in pr. vers. quod per appellationem. de appellat. 2. q. 6. c. ideo huic. q. fin. c. qui scit. q. patet ergo. c. quicunque.

Gradatim appellandum est, non omisso medio, c. dilecti, 66. de appell. c. duo simul, 9. de officio ordinarii, c. Romana, 3. q. Ab Archidiaconi, de appellat. in 6.

Coram Majori parte judicium est appellandum, Clement. 2. in princ. de appellationibus.

Contra Regularem disciplinam, seu Correctionem non appellatur, c. ad nostram, 3. c. reprehensibilis, 26. q. nec subjecti. & q. fin. c. quia nos, 32. de appellat.

In scriptis regulariter est appellandum, 2. q. 6. c. post appellationem, q. fin. nisi quis ipso die, quo sententia fertur, apud acta viva voce appellaverit, 2. quest. 6. c. ult. q. litigatoriibus.

Tertio in eadem causa non licet approbare, cap. sua nobis, 65. de appellat. 2. quest. 6. c. in autem, in fin. q. unde in septimo.

Viva voce ne quidem apud acta appellare licet, si vel ab interlocutoria vel extraordinario gravamine ad Papam appelletur, c. 1. in pr. de appell. in 6.

QUANDO APPELLANDUM, ET QUAMDIU.

Ante sententiam definitivam non appellatur, 2. quest. 6. cap. non solent. q. fin.

Intra statutum tempus appellandum est, 2. q. 6. cap. propter superfluam. nimurum intra biduum, 2. q. 6. c. biduum, q. palam est. intra quinquendum, d. quest. 6. c. propter superfluam. item decendum, d. qu. 6. c. anteriorum, in princ. & cap. quod ad consultationem, 15. de re judicata.

Plane quæ de tempore, quo biduum aut triduum currit, incipiebat, jure antiquo statuta sunt, ut jus novum decem dierum transferri possum. Biduum autem & triduum illud currere incipiebat ex die latæ sententiae, 2. quest. 6. cap. biduum, in princ. si sententia sub conditione lata sit, d. cap. biduum. q. 1. & dict. q. biduum. versic.

q. quid ergo. item c. preterea requisiti. 40. de appellationibus.

Item fallit, si Judex sententiam Imperatori transmisit confirmandam, vel ut locus pœnae assignetur: hoc enim casu etiam a rescripto Principis tempus appellandi currit, dict. cap. biduum. q. si quem in infamam. Item fallit si extrajudicialis sit causa, in qua appellatur. Sed reprobatur, cap. concordationi. 8. de appellationibus. in 6.

Item fallit, si non per appellationem, sed per aliud juris remedium gravamen proponatur, dict. c. 8. versic. sed si per contradictionem.

Denique fallit, si in sententia præcipiatur aliquid fieri intra certum terminum: hoc enim casu videtur non nisi termino elapsi decendum currere. Sed reprobatur, c. quod ad consultationem, 15. de re judicata.

Appellans videtur appellationi renuntiasse, cum postea inducas petit, vel testibus nititur, c. gratum. de officio deleg.

Appellans intelligitur, qui iter arripit ad curiam Romanam, c. bone, de appellat.

c. propter superfluam, & dict. questione. 6. c. ab eo item Clement. quamvis. 2. de appellationibus, quod fallit, si non per appellat, sed per Judicem steterit, quo minus suo tempore Apostoli dati sint, dict. questione 6. c. post. appellationem. q. sufficit. d. Clement. quamvis. 2. q. quod si Judex. & c. ut super. 4. in fine. cap. ab eo. 6. de appellationibus. in 6.

In appellationis termino præfigendo consideranda, c. cum speciali. de appellat.

Appellationis prosequenda annus unus, vel duo secundum distantiam locorum, & personarum, & negotiorum qualitatem breviatur, c. cum sit Romana, eodem titulo, & c. constitutus, ibid.

Appellari non debet post juramentum ad standum Ecclesiæ mandatis, c. ad hoc, eod. tit.

Appellatio post sententiam excommunicationis latam non tenet, cap. pastoralis. eodem titulo.

Ex QIBUS REGIONIBUS APPELLARE LICEAT, VEL NON?

Ex Ægyptiaco tractu, vel Libya appellatur præfectus Augustalis, 2. q. 6. c. anteriorum. q. illud etiam.

Ex tractu Orientali appellatur Comes Orientis, d. c. anteriorum. q. Orientalem autem.

DE APPELLANTE.

APPELLANS acta edere, & transmittere tenetur, 2. quest. 6. c. ult. q. judicib. c. ult. de probationibus.

Appellans Apostolos, seu libellos dimissorios a priore Judice ad posteriore petere debet, ac dandi sunt, cap. 1. in princ. versic. petas apostolos. & cap. ut super 4. de appellat. in 6. 2. questione 6. c. post appellationem, in pr. Forma Apostolorum præscribitur, d. c. post. appellationem. q. forma.

Caulam appellationis appellans ante sententiam reddere Judici, a quo appellatur, tenetur, c. ut debitus. 59. q. cum autem, & c. cum speciali. 61. q. excessu quoque. de appellationibus. c. 1. in princ. versic. causam. appellationis, eodem titulo in 6. fed ea Judici, a quo appellatum est, probanda non est, cap. si a judice. 10. de appellationibus. in 6. neque Judex a quo appellationem denegare debet, 2. quest. 6. c. appellanem. & c. ultim. q. similiter. item de appellationibus, c. de priore, 31.

Coram Judice appellationis causa probanda est, quod scilicet exceptio legitima non solum fuerit opposita, sed etiam non admissa: ideoque appellatio interposta, c. dilecto, 63. c. interposta, 70. in principio de appellationibus. & causa appellationis ab initio expressa mutari non potest, aliaque in prosecutione appellationis allegari, Clement.

Nec Appellatio a Judice appellationis recipienda, nec remittenda, cap. interposta. 70. q. eidem, de appellationibus, 2. quest. 6. c. placitis. ultim. q. fin.

Contumacia appellantis punienda, c. reprehensibilis, 26. q. si autem in quocunque, de appellationibus, c. 1. q. quod si appellationibus, c. 1. q. quod si appellator. eodem titulo in 6.

Appellans Judicem appellatum mutare, & errore suum corrigerre potest, 2. question. 6. c. ultim. q. si vero is qui.

Appellatio appellato insinuanda, dict. Clement. 1. versic. est tenor appellatio. & Clement. causam. 3. de electione.

Iter ad Judicem appellationis intra certum tempus arripiendum, 2. questione 6. c. propter versic. & in his ipsis.

Prosequenda appellatio, quando prosequenda, & quamdiu, item per quos & a quibus, dicetur infra.

Probare quæ licet in causa appellationis, Clement. 1. de causa possessionis. & proprietatis. Clement. appellanti. 5. de appellationibus.

Appellans videtur appellationi renuntiasse, cum postea inducas petit, vel testibus nititur, c. gratum. de offic